

Resolució 490/2019, de 21 d'agost

Número d'expedient de la Reclamació: 417/2019

Administració reclamada: Departament de la Presidència. Departament de Treball, Afers Socials i Famílies.

Informació reclamada: Diverses qüestions sobre polítiques per a les Persones amb Discapacitat i sobre la Comissió interdepartamental de Polítiques Públiques.

Sentit de la Resolució: Estimació parcial i finalització parcial per la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació.

Resum: La persona reclamant ha optat per rebre les notificacions i comunicacions de l'Administració en format no electrònic i queda acreditat que el DTASF li ha comunicat electrònicament la posada a la seva disposició de la notificació l'11 de juliol de 2019 i la seva tramesa postal el 12 del mateix mes, i també s'acredita que la persona reclamant hauria accedit electrònicament a la notificació el 22 de juliol de 2019, data a partir de la qual s'ha de considerar practicada vàlidament la notificació de la resolució del DTASF d'11 de juliol de 2019. Si la informació sol·licitada no existeix i la resposta donada per l'Administració així ho afirma, s'ha d'entendre que aquesta resposta, especialment si està mínimament argumentada, de fet facilita la informació sol·licitada, perquè informa sobre el coneixement existent al sí de l'Administració sobre allò que ha demanat la persona reclamant, que d'aquesta dada en podrà extreure les conclusions pertinents; per tant, el dret d'accés a la informació pública quedaria satisfet amb aquesta resposta i el que procediria seria que, en coherència, el DTASF hagués qualificat la resolució administrativa com a estimatòria de la sol·licitud. La denominació de l'organisme afectat per aquesta part de la sol·licitud (Comissió interdepartamental) suggereix que la informació que l'afecta és més probable que estigui en poder del Departament de la Presidència (que és el competent sobre qüestions interdepartamentals), que del DTASF, que només és responsable de les polítiques del propi Departament; per tant, sembla que la derivació de la sol·licitud d'informació efectuada pel Departament de la Presidència (que va ser el destinatari original de la sol·licitud) en favor del DTASF, perfectament coherent i justificada en relació amb la resta d'apartats de la sol·licitud, no ho seria tant en allò que afecta l'apartat 6; si a més es té en compte allò indicat al paràgraf anterior, sobre la necessitat de traslladar la sol·licitud a les terceres persones afectades, trasllat que en principi s'hauria de dur a terme en el marc del procediment de tramitació de la sol·licitud d'informació, és procedent retrotreure el procediment, en relació amb l'apartat 6 de la sol·licitud, al moment previ a la derivació de la sol·licitud d'informació efectuada el 13 de juny de 2019, per tal que el Departament de la Presidència, en tant que destinatari originari d'ella, es pronunciï específicament sobre l'òrgan competent sobre la informació sol·licitada en relació amb la CIPP i, si s'escau, la faciliti a la persona reclamant, previ trasllat i audiència a les persones afectades, si escau.

Paraules clau: Administració de la Generalitat. Notificacions. Informació inexistent. Derivació. Terceres persones afectades. Dades identificatives. Retrotreure el procediment. Persones amb disminució.

Ponent: Josep Mir Bagó.

Antecedents

1. El 15 de juliol de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 417/2019, presentada contra Presidència de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La

persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. El 30 de maig de 2019, després de fer referència a informacions públiques sobre el "Pla"/(Pacte) Nacional per a les Persones amb Discapacitat (PNPD), la persona reclamant demana la informació següent a la presidència de la Generalitat de Catalunya:

2.1. Còpia del document íntegre del PNPD.

2.2. Pressupost amb què compta el PNPD per a ser posat en pràctica.

2.3. Mesures concretes que ja s'han posat en marxa en el marc del PNPD en les àrees de Benestar, treball, justícia, educació, habitatge, cultura, empresa, territori i esport i activitat física.

2.4. Mesures que encara no s'han posat en pràctica en les àrees indicades i calendari previst per posar-les en marxa.

2.5. Còpia de l'acta de les reunions fetes pel CODISCAT des de l'anunci del PNPD (setembre del 2018).

2.6. Estat de la Comissió Interdepartamental de polítiques públiques (CIPP), treballs que ha fet en vuit mesos, quins són els seus membres i quins càrrecs ocupen dins de la pròpia Comissió.

2.7. Nom del referent-responsable del PNPD i la seva ubicació física.

En el formulari de sol·licitud indica que no es vol comunicar amb la Generalitat per mitjans electrònics i, per tant, vol rebre les notificacions en paper a la seva adreça.

3. El 13 de juny de 2019 la sol·licitud anterior va ser derivada pel Departament de la Presidència al Departament de Treball, Afers Socials i Famílies (DTASF), la qual cosa es va notificar l'endemà a la persona reclamant, si bé sense proporcionar-li les dades de contacte del Departament derivat.
4. El 6 de juliol de 2019 el DTASF comunica electrònicament a la persona reclamant la recepció de la sol·licitud derivada pel Departament de la Presidència.
5. L'11 de juliol de 2019 el DTASF comunica a la persona reclamant la resolució de la seva sol·licitud (anecedent 9), mitjançant notificació electrònica (aquesta notificació electrònica s'hauria materialitzat el 22 de juliol de 2019, segons evidència aportada per l'informe del DTASF). El DTASF acredita també l'intent de notificació per correu postal certificat, que hauria estat retornat el 14 d'agost de 2019. La resolució del DTASF sobre la sol·licitud d'informació formulada per la persona reclamant resol inadmetre-la sobre la base de l'article 29.1 i 2 LTAIPBG, perquè "el Pacte Nacional pels drets de les persones amb discapacitat encara no s'ha elaborat, tot i que el Govern ha acordat

impulsar la seva elaboració”; la resolució adjunta l'Acord GOV/102/2019, de 9 de juliol, pel qual s'impulsa l'elaboració del Pacte nacional pels drets de les persones amb discapacitat i es crea la Taula del Pacte nacional pels drets de les persones amb discapacitat i l'Acta de la sessió del Consell de la discapacitat de Catalunya de 19 de setembre de 2018, que fa referència al Pacte Nacional per a les persones amb discapacitat com a objectiu principal del Govern.

6. La Reclamació presentada el 15 de juliol de 2019 indica que la persona reclamant no ha rebut resposta a la seva sol·licitud, ni se li ha lliurat la informació demanada.
7. El 18 de juliol de 2019 la GAIP comunica la Reclamació al Departament de la Presidència de la Generalitat i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
8. El 30 de juliol de 2019 la GAIP comunica la Reclamació al DTASF i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
9. El 31 de juliol de 2019 la GAIP rep l'informe del DTASF. Argumenta la realització de la derivació feta de conformitat amb l'article 30 LTAIPBG i que hauria notificat la resolució de la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació dins del termini establert legalment, motiu pel qual seria procedent inadmetre-la.
10. Després de constatar que la persona reclamant demana informació sobre el “Pla” nacional de les persones amb discapacitat i que el DTASF li contesta sobre el “Pacte” nacional pels drets de les persones amb discapacitat, i que la Generalitat ha fet difusió d'ambdues iniciatives, el 5 d'agost de 2019 la GAIP demana al DTASF que esclareixi si la seva resposta sobre el Pacte és aplicable també sobre el Pla i que informi sobre les eventuais diferències entre ambdues iniciatives.
11. El 8 d'agost de 2019 la GAIP rep la següent resposta del DTASF: *“Nota de resposta a la petició d'informació addicional de la comissió de garantia del dret d'accés a la informació pública. En relació a la petició de la GAIP sobre la diferència entre el Pacte Nacional i el Pla Nacional pels drets de les persones amb discapacitat, o si el Pla i el Pacte són el mateix tipus de document, cal dir que un cop analitzats els antecedents de la consulta i tota la documentació annexada, s'ha constatat que el ciutadà que realitza la petició d'informació és refereix a un "Pla Nacional pels drets de les persones amb discapacitat" quan en realitat ho vol fer al "Pacte Nacional", que és en relació al qual es va dictar la resolució de manera adequada. En aquest sentit, el darrer Pla integral de les persones amb disminució física a Catalunya va ser vigent entre els anys 2000 i 2006, al que difícilment pot fer menció una nota de premsa del 2018, segons refereix l'interessat. Tot sembla indicar que la nota de*

premsa - a la que no hem tingut accés - es referís de manera incorrecta al "Pacte Nacional" fent servir com a sinònim "Pla Nacional". En consideració a l'anterior, atès que la consulta ve referida al Pacte Nacional pels drets de les persones amb discapacitat, cal considerar ajustada a dret la Resolució de data 11 de juliol de 2019, de la Secretaria d'Afers Socials i Famílies, per la qual no s'admet la sol·licitud d'accés a la informació pública, en la qual s'annexa igualment tota la informació relativa a l'elaboració del Pacte, la creació de la Taula i l'acta de la sessió del CODISCAT de l'any 2018".

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol".*

L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei".* Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".*

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda".* I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".*

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les*

circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *“Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.*

2. Sobre la pràctica de notificacions i comunicacions

Els antecedents posen de manifest que la Reclamació (presentada el 15 de juliol de 2019) argumenta que la persona reclamant no ha rebut resposta de l'Administració a la seva sol·licitud, ni ha rebut la informació sol·licitada, quan en realitat el DTASF li hauria notificat electrònicament la resolució de la sol·licitud d'informació quatre dies abans (l'11 de juliol del mateix any). Aquest fet podria ser motiu d'inadmissió de la Reclamació, per manca d'objecte.

Nogensmenys, els antecedents també assenyalen que la persona reclamant, al presentar la sol·licitud d'informació, ha indicat expressament que no es vol comunicar amb l'Administració amb mitjans electrònics, declaració que comporta, segons es pot llegir al formulari de sol·licitud d'informació pública a la Generalitat, que rebrà les notificacions en paper a l'adreça facilitada a la mateixa sol·licitud. L'article 14 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú (LPAC), declara el dret de les persones físiques (que és el cas de la reclamant) d'escollir els medis, electrònics o no, de relació amb les Administracions públiques. Per tant, la persona reclamant (que no es troba en cap de les situacions que, segons l'article 14.2 LPAC, podrien obligar-la a usar comunicacions electròniques) té dret a rebre les comunicacions i notificacions de l'Administració en paper, si així ho demana, i això és el que ha fet.

Aquesta opció és més lenta i molt més costosa (en termes econòmics i burocràtics) per a l'Administració; també podria ser-ho per a les persones sol·licitants d'informació, que la rebran segurament més tard i l'Administració podria aplicar-los la contraprestació econòmica prevista per l'article 37 LTAIPBG. D'aquí que l'exposició de motius i l'article 41.1 de l'LPAC defineixin les notificacions electròniques com a

preferents, amb caràcter general. L'article 41.1, així mateix, també estableix que en qualsevol cas les notificacions són vàlides, amb independència del medi emprat, si hi ha constància de la seva efectivitat amb els seus elements essencials. L'article 41.6 LPAC estableix que tot i que procedeixi la notificació en paper, l'Administració també ha de comunicar electrònicament la posada a disposició de la persona reclamant de la notificació a la seu electrònica corresponent, pel cas que vulgui accedir-hi, malgrat haver optat per la notificació no electrònica. I l'article 41.7 LPAC estableix que si la persona destinatària rep la mateixa notificació per diversos medis, causa efectes la rebuda en primer lloc.

Doncs bé, en aquest cas la persona reclamant ha optat per rebre les notificacions i comunicacions de l'Administració en format no electrònic (antecedent 2) i queda acreditat (antecedent 5) que el DTASF li ha comunicat electrònicament la posada a la seva disposició de la notificació l'11 de juliol de 2019 i la seva tramesa postal el 12 del mateix mes, i també s'acredita que la persona reclamant hauria accedit electrònicament a la notificació el 22 de juliol de 2019, data a partir de la qual s'ha de considerar practicada vàlidament la notificació de la resolució del DTASF d'11 de juliol de 2019 (antecedent 5).

Cal concloure, per tant, que la notificació de la resolució emesa en relació amb la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació va ser posterior a la presentació d'aquesta, motiu pel qual no seria procedent inadmetre-la per manca d'objecte. El fonament jurídic següent valora fins a quin punt la resolució del DTASF notificada el 22 de juliol de 2019 conté la informació sol·licitada, cas en el qual podria ser procedent finalitzar la Reclamació per la pèrdua sobrevinguda del seu objecte.

3. Sobre l'accés a la informació sol·licitada en relació amb el PNPD i el CODISCAT

Els set apartats de la sol·licitud d'informació indicada a l'antecedent 3 es poden organitzar a l'entorn de tres objectes diferents: (i) informació diversa sobre el PNPD (apartats 1, 2, 3, 4 i 7 de la sol·licitud), (ii) actes de reunions del CODISCAT (apartat 5 de la sol·licitud) i (iii) informacions diverses sobre la CIPP (apartat 6 de la sol·licitud).

En relació amb la informació sobre el PNPD, un cop explicada pel DTASF la confusió entre el "Pla" i el "Pacte", de manera que la sol·licitud sobre el "Pla" s'ha de considerar reconduïda al "Pacte" (antecedent 11), s'ha d'entendre que la que existeix ja ha estat aportada a aquest procediment, és a dir, bàsicament la informació que el PNPD es troba en fase d'elaboració, motiu pel qual no existeixen les dades demanades als apartats 1, 2, 3, 4 i 7 de la sol·licitud. L'annex de la resolució del DTASF d'11 de juliol de 2019 indica clarament que el PNPD encara no s'ha elaborat, motiu pel qual no es pot facilitar la informació demanada sobre aquesta figura i la nota del DTASF indicada a l'antecedent 11 assenyala expressament que aquest Departament annexa al seu informe tota la informació relativa a l'elaboració del Pacte i en conseqüència s'ha d'entendre satisfeta la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació en tot

allò relacionat amb el PNPd, ja que s'ha aportat a aquest procediment i notificat a la persona reclamant tota la informació de què disposa l'Administració sobre aquesta part de la sol·licitud.

La inexistència de la informació sol·licitada relativa al Pacte ha dut al DTASF (resolució d'11 de juliol de 2019, antecedent 9) a inadmetre la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació, invocant a aquests efectes els apartats 1 i 2 de l'article 29 LTAIPBG. En realitat aquests preceptes no inclouen la inexistència de la informació sol·licitada entre les causes legals d'inadmissió de les sol·licituds d'informació pública i en conseqüència, en allò que respecte al Pacte, la resolució citada estaria mancada de la motivació requerida per l'article 29.3 LTAIPBG. La GAIP ve aplicant a les seves resolucions el criteri segons el qual si la informació sol·licitada no existeix i la resposta donada per l'Administració així ho afirma, s'ha d'entendre que aquesta resposta, especialment si està mínimament argumentada, de fet facilita la informació sol·licitada, perquè informa sobre el coneixement existent al sí de l'Administració sobre allò que ha demanat la persona reclamant, que d'aquesta dada en podrà extreure les conclusions pertinents; per tant, el dret d'accés a la informació pública quedaria satisfet amb aquesta resposta i el que procediria seria que, en coherència, el DTASF hagués qualificat la resolució administrativa com a estimatòria de la sol·licitud. En tot cas, i deixant de banda la improcedència de la qualificació de la resolució del DTASF, el cert és que ha facilitat a la persona reclamant la informació existent sobre el PNPd, motiu pel qual s'ha d'entendre que la seva resolució dona de fet satisfacció al dret d'accés i que, per tant, la Reclamació ha perdut el seu objecte, en relació amb les parts de la sol·licitud relatives al Pacte, de manera que és procedent la seva finalització, sense necessitat de formular cap declaració sobre l'abast del dret d'accés a la informació pública.

En segon lloc, en relació amb allò demanat per l'apartat 5 de la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació (còpia de l'acta de les reunions fetes pel CODISCAT des del setembre del 2018), el DATASF ha aportat a aquest procediment i facilitat a la persona reclamant l'acta de la sessió d'aquest organisme de 19 de setembre de 2018, però no indica si n'hi ha hagut de posteriors, de sessions del CODISCAT. Per tant, cal que el DTASF faciliti també a la persona reclamant les actes corresponents a les sessions d'aquest organisme posteriors al setembre de 2018, si n'hi ha, o bé que li indiqui clarament que no s'ha celebrat cap més sessió des d'aleshores.

4. Sobre l'accés a la informació sol·licitada en relació amb la CIPP

En relació amb la informació demanada per l'apartat 6 de la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació (estat de la CIPP, treballs que ha fet en vuit mesos, quins són els seus membres i quins càrrecs ocupen dins de la pròpia Comissió), s'observa que ni tan sols és esmentada per la resolució del DTASF d'11 de juliol de 2019; és a dir: no s'ha facilitat a la persona reclamant cap mena d'informació sobre allò demanat per aquest apartat de la sol·licitud.

Tot apunta a què qualsevol persona té dret a la informació sol·licitada en relació amb aquesta Comissió, perquè sens dubte es tracta d'informació pública i segons l'article 18 LTAIPBG seria procedent declarar el dret de qualsevol persona a accedir-hi. Tanmateix, la identitat dels membres de la Comissió (que és una de les dades sol·licitades) afecta el límit de protecció de les dades personals; ara bé, són dades personals merament identificatives, relacionades amb l'organització i el funcionament de l'Administració, en relació amb les quals l'article 24.1 LTAIPBG estableix que preval el dret d'accés damunt de la seva protecció; no gensmenys, i donat que l'accés sol·licitat pot afectar les persones que formen la CIPP, prèviament a facilitar les seves dades personals cal que l'Administració les doni l'audiència regulada per l'article 31 LTAIPBG, inclosa la possibilitat de formular al·legacions.

Per tant, és procedent declarar el dret de la persona reclamant a accedir a tota la informació sol·licitada per l'apartat 6 de la sol·licitud, en la mesura que aquesta informació existeixi (o a què se li indiqui clarament que no existeix, si és aquest el cas), sens perjudici de la necessitat de dur a terme el trasllat previ de la sol·licitud regulat per l'article 31 LTAIPBG.

Per una altra banda, la denominació de l'organisme afectat per aquesta part de la sol·licitud (Comissió interdepartamental) suggereix que la informació que l'afecta és més probable que estigui en poder del Departament de la Presidència (que és el competent sobre qüestions interdepartamentals), que del DTASF, que només és responsable de les polítiques del propi Departament. Per tant, sembla que la derivació de la sol·licitud d'informació efectuada pel Departament de la Presidència (que va ser el destinatari original de la sol·licitud) en favor del DTASF, perfectament coherent i justificada en relació amb la resta d'apartats de la sol·licitud, no ho seria tant en allò que afecta l'apartat 6. Si a més es té en compte allò indicat al paràgraf anterior, sobre la necessitat de traslladar la sol·licitud a les terceres persones afectades, trasllat que en principi s'hauria de dur a terme en el marc del procediment de tramitació de la sol·licitud d'informació, és procedent retrotreure el procediment, en relació amb l'apartat 6 de la sol·licitud, al moment previ a la derivació de la sol·licitud d'informació efectuada el 13 de juny de 2019, per tal que el Departament de la Presidència, en tant que destinatari originari d'ella, es pronunciï específicament sobre l'òrgan competent sobre la informació sol·licitada en relació amb la CIPP i, si s'escau, la faciliti a la persona reclamant, previ trasllat i audiència a les persones afectades, si escau.

5. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els

articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

6. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 21 d'agost de 2019, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 417/2019 i declarar el dret de la persona reclamant a què se li faciliti la resta d'informació sol·licitada sobre actes del CODISCAT (apartat 5 de la sol·licitud, antecedent 2) i la informació sol·licitada relativa a la CIPP (apartat 6 de la sol·licitud, antecedent 2), de conformitat amb les consideracions fetes pels fonaments jurídics 3 i 4.
2. Finalitzar la Reclamació 417/2019, en relació amb els apartats 1, 2, 3, 4 i 7 de la sol·licitud, per la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació, d'acord amb les consideracions fetes pel fonament jurídic 3.
3. Requerir al DTASF que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 anterior, en relació amb l'apartat 5 de la sol·licitud (resta d'actes del CODISCAT o, si s'escau, indicació de què no n'hi ha més), dins del termini màxim de deu dies.

4. Retrotreure el procediment, en relació amb la informació sol·licitada per l'apartat 6 de l'antecedent 2, al moment previ a la derivació indicada per l'antecedent 3, per tal que el Departament de la Presidència completi la seva tramitació i lliuri la informació sol·licitada a la persona reclamant, si escau, de conformitat amb les consideracions fetes pel fonament jurídic 4.
5. Requerir al Departament de la Presidència i al DTASF a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, dels respectius òrgan o persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
6. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
7. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 417/2019 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.